



Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: ~

Cím: *A háborus Budapest ~ francia szemmel.*

Forrás: *Pesti Napló*

Bp.

1916. XII. 10.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füzet)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

308

Hely

Idő

"1916"

Személy

Helyszám

A háborus Budapest — francia szemmel

Genf, december 9.

Ugy látszik, hogy a francia lapok nap-nap után szolgálnak olvasóiknak izes szenzációs-csemegeivel és ha már mindenből kifogytak, megszólaltatják az ellenséges országokban utazgató saját tudósítójukat, akik fantasztikus írásműveiket a semleges országok különböző titkos utjain juttatják el lapjukhoz és a francia közönséghez, amely áhítattal olvassa ezeket a sorokat és elhiszi a benne foglaltakat betűről-betűre.

Legutóbb a *Matin* volt az, amelynek tudósítója Magyarországról, különösen a budapesti életről irt hosszabb tudósítást, amelyet érdemes lefordítani, nem csak azért is, hogy meg tudjuk belőle, milyen is valójában a francia jólétiállás az ellenséges államok viszonyairól.

Az említett francia lap szerint, sorozatos győzelmeink annyira kimerítették minden erőnket, hogy alig maradt ember a mögöttes országrészben és még az utcák is teljességgel elnéptelenedtek.

— Mindenki a fronton van — írja a *Matin* — csak asszony, gyermek és magával tehetetlen agg maradt otthon. Annyira szükség van az emberre, hogy még a rend fenntartásához szükséges közegeket, a fővárosi rendőrség és vidéki csendőrségek legénységét is besorozták katonának, úgy hogy az utcákon teljesen bizonytalan az ember élete. *Fényes nappal utonállók tartják fel az embereket, és kifosztanak és megrabolnak mindenkit.* Nemrégiben a magyar lapok diadalittas tudósításokban számoltak be arról, hogy sikerült egy cigánybandát ártalmatlanná tenni, amely a Dunántul tíz vármegyéjében ragadta magához az uralmat s amelynek ellenében három hónapig egész ezredek voltak mozgósítva, míg végül megfogták őket.

A városokban a büntettek száma fellütnően szaporodik — adja tudunkra a *Matin* — és a

gonosztevők legnagyobb része a zülött gyermekek sorából kerül ki, akiknek anyja a gyárakban dolgozik és az ezernyi gond között egyáltalában nem ér rá gyermekeivel foglalkozni.

Hogy viszonyaikat jellemezze, a francia lap hajmeresztő történetet mesél el a rákospalotai borzalmakról. Feltétlenül megbízható értesülése szerint a harmincezer lakossal bíró Rákospalota községnek tizenkét rendőre van, úgy hogy a község kénytelen volt polgárait fegyveres őrszolgálatra berendelni. Mindamellett megtörtént az, hogy egy katonaszökevény, ki a háboru második hónapjában szökött meg ezredétől, Rákospalotán saját házában valóságos várszerű erődítéseket csinált, lövészárkokat húzott s ebben védekezett az elfogására kiküldött csendőrök ellenében. A csendőrök közel másfél évig nap-nap után ostromolták a házat, míg végül felrobbantották, mert nem tudták a gazembert másképp ártalmatlanná tenni.

A *Matin* szerint a budapesti közbiztonsági állapotok sem különbek a vidékénél, tolvajlás, rablás fényes nappal a legforgalmasabb utcákon is, napirenden vannak és a rendőrség egyáltalában nem képes a gonosztevőknek nyomára jutni.

A *Matin* szerint a sok baj közül a legkellemetlenebb az, hogy egyáltalában nincsen mit enni, az emberek éheznek és bár a katonák a fronton nagyszerűen vannak ellátva, itthon a munkások, az özvegyek és az árvák egymásután esnek áldozatul az éhhalálnak.

— Természetesen a hadseregszállítóknál egészen mások a viszonyok, — írja az említett lap, ezeknek a dolga sohasem volt olyan fényes mint most. A lelkiismeretlen kufárok aljas munkájuk bő gyümölcsét most aratják s minthogy a pénz majd nem felveti őket, igazán azt sem tudják, hogy mire köllsék. Semmisem elég drága nekik és ha lehetne talán még most is Párisból hozatnák az asszonyok a toalettijeiket... A parvenu, a hadseregszállító, egészen más ember, mint a többi, nem úgy él, nem úgy beszél és nem úgy cselekszik, mint a közönsé-

ges emberek. Természetrájukhoz jellemző vonásul illik tudni azt is, hogy nem egyet tartóztattak le közülük, család és sikkasztás miatt...